

Olum al-Qur'an – Form, språk och stil

*En bok av AHMAD VON DENFFER
I Översättning av Bilal B.*

KAPITEL 4:

Form, språk och stil

TEXTENS INDELNINGAR

Aya och Sura

Aya (pl. *ayat*) betyder egentligen "tecken". I teknisk terminologi är det den **minsta enheten** i Koranens text, dvs. en fras eller mening. Eftersom uppenbarelsen är **vägledning från Gud till mänskligheten**, är det inte förvånande att dess minsta delar kallas (**vägledande**) tecken.

Termen "vers" är egentligen inte lämplig, eftersom Koranen **inte är poesi**.

Sura (pl. *suwar*) betyder bokstavligen "rad" eller "inhägnad". I teknisk mening är det **en avdelning av texten**, dvs. ett kapitel eller avsnitt, avskilt från det föregående och följande.

Koranen har **114 suror** av **olika längd** — den kortaste har **4 ayat**, den längsta **286 ayat**.

Alla suror (utom sura 9) börjar med:

bismillahir-rahmanir-rahim

Detta är **inte** en senare tilläggsfras, utan användes redan **före Muhammads profetkallelse** (se 27:30).

Alla 114 suror har **namn**, som fungerar som rubriker. Namnen kommer ofta från ett **viktigt eller särskiljande ord** i texten, t.ex.:

- *al-anfal* (8)
- *al-baqara* (2)

I andra fall är det ett av de första orden i suran, t.ex.:

- *ta-ha* (20)
- *al-furqan* (25)

Ordning och arrangemang

Både ordningen av ayat inom varje sura och arrangemanget av surorna **fastställdes slutgiltigt av Profeten**, under vägledning av ängeln Gabriel, under det år då Profeten dog — då Gabriel **två gånger** gick igenom texten med honom.

Lärda har också grupperat surorna i fyra kategorier:

- **al-tiwal** (de långa): sura 2–10
- **al-mi'un**: suror med ungefär 100 ayat: 10–35
- **al-mathani**: suror med färre än 100 ayat: 36–49
- **al-mufassal**: den sista delen av Koranen, från sura *qaf* (50–114)

Andra indelningar av texten

Juz' (pl. ajza')

Betyder "del" eller "portion". Koranen är indelad i **30 delar** av ungefär lika längd, för att underlätta recitation under månadens 30 nätter — särskilt Ramadan.

Exempel: *juz' 30* börjar med sura 78.

Ruku'

Vissa korankopior har surorna indelade i **stycken** kallade *ruku'*. De markeras med en symbol, och siffrorna bredvid förklaras så här (exempel: 2:20):

- **Översta siffran (2)**: detta är den **andra fullbordade ruku'** i suran (här al-Baqara).
- **Mittensiffran (13)**: denna ruku' innehåller **13 ayat**.
- **Nedersta siffran (2)**: detta är den **andra ruku'** i den aktuella *juz'* (här den första).

Hizb

Korankopior tryckta i Mellanöstern har ofta varje *juz'* indelad i **fyra hizb**, markerade med en symbol.

Exempel: 2:74 är början av **andra hizb** i Koranen.

Varje *hizb* delas sedan in i fyra fjärdedelar:

- **Första fjärdedelen**: XXX
- **Halva hizb**: XXX
- **Tredje fjärdedelen**: XXX

Manzil

Korantexten är också indelad i **sju delar** av ungefär lika längd, kallade *manzil*, för recitation över sju dagar. I vissa korankopior markeras detta i marginalen med ordet *manzil* och dess nummer.

En tabell (i originalverket) visar hur *juz'* och *manzil* förhåller sig till varandra. (Hamidullah, *Le Saint Coran*, s. XLI)

Manzil-indelningen (med tabell bevarad)

Manzil	Juz	Sura
1	1	1:1

Manzil	Juz	Sura
	2	2:142
	3	2:253
	4	3:92 eller 93
	5	4:24
	6	4:148
2	6	5:1
	7	5:82 eller 83
	8	6:111
	9	7:88
	9	7:286
	10	8:41
	11	9:93 eller 94
3	11	10:1
	12	11:6
	13	12:53
	13	13:15
	14	15:1 eller 2
	14	16:50
4	15	17:1
	15	17:109
	16	18:75
	16	19:58
	17	21:1
	17	22:18
	17	22:77
	18	23:1
	19	25:21
	19	25:60
5	19	27:1
	19	27:26
	20	27:56 eller 60
	21	29:45 eller 46
	21	32:15
	22	33:31
6	22	35:1
	23	36:22 eller 28

Manzil	Juz	Sura
	23	38:24 eller 25
	24	39:32
	24	41:38
	25	41:47
	26	46:1
7	26	50:1
	27	51:31
	27	53:62
	28	58:1
	29	67:1
	30	78:1
	30	84:21
	30	96:19

Sluten för de olika manzil enligt Qatada

Enligt Qatada avslutas manzil på följande verser:

- 4:76
- 8:36
- 15:49
- 23:118
- 34:54
- 49:18
- 114:6

(Källa: Ibn Abi Dawud, s. 118)

SPRÅK OCH ORDFÖRRÅD

Koranens språk — som välkänt — är **arabiska**. Koranen själv ger flera antydningar om sitt språk:

”Vi har sänt ner den som en arabisk Koran, så att ni må förstå.”
(12:2)

På ett annat ställe kallas Koranens språk **”klar och tydlig arabiska”** (*‘arabiyyun mubin*):

”Detta (språk) är arabiska, klart och tydligt.” (16:103)

Varför uppenbarades Koranen på arabiska?

Den första och mest uppenbara anledningen nämns redan i Koranen: Eftersom **sändebudet var arab**, är det naturligt att budskapet kommer på hans språk:

”Om Vi hade gjort den till en Koran på ett annat språk, skulle de ha sagt: ‘Varför förklaras inte dess verser tydligt? Vad! En bok på ett främmande språk och ett sändebud som är arab?’”
(41:44)

En annan viktig anledning gäller **den första publiken**: Budskapet måste vara på ett språk som förstås av dem som först skulle ta emot det — invånarna i **Makka och dess omgivningar**:

”Så har Vi uppenbarat för dig en arabisk Koran, för att du ska varna städernas moder och dem omkring den ...” (42:7)

Koranen behövde förstås

Koranen innehåller uppenbarelse från Allah, vars syfte är att **leda mänskligheten från mörker till ljus**:

”En bok som Vi har uppenbarat för dig, för att du ska föra människorna ut ur mörkret till ljuset ...” (14:1)

Uppenbarelsen kom på sändebudets och hans folks språk **för att kunna förstås**:

”Vi har gjort den till en arabisk Koran, så att ni må förstå.” (43:3)

Två steg krävs för att förstå ett budskap:

1. **Ta emot budskapet korrekt och fullständigt** — i detta fall att ta emot dess ord korrekt och fullständigt.
2. **Avkoda budskapet** — att förstå innebörden av det man tagit emot.

Först kombinationen av dessa två leder till verklig förståelse.

Att förstå Koranen

Det är inte korrekt att tro att förståelse av Koranen enbart beror på **direkt kunskap i arabiska**. Det finns många arabisktalande som **inte** förstår Koranens budskap.

Koranen säger att **vägledning endast kommer från Allah**:

"Detta är Guds vägledning; Han ger den till vem Han vill av Sina tjänare ..." (6:88)

Men för att **fullt ut** förstå Koranens betydelser är kunskap i arabiska en **förutsättning**. Därför har många muslimer lärt sig språket.

De som inte gjort det använder **översättningar**, som fungerar som ett indirekt sätt att förstå språket och budskapet.

Koranens budskap kan förstås av alla som vill lyssna, för Koranen är **inte svår**, utan **gjord lätt**:

"Vi har sannerligen gjort Koranen lätt att minnas — finns det då någon som vill minnas?" (54:17)

Icke-arabiska ord i Koranen

Lärda har olika åsikter om huruvida Koranens språk innehåller uttryck som **inte är arabiska**.

Åsikt 1: Allt i Koranen är arabiska ord

Lärda som **al-Tabari** och **al-Baqillani** menar att:

- Alla ord i Koranen är arabiska.
- Ord med icke-arabisk ursprung fanns redan i arabiskt språkbruk.
- De hade lånats in och blivit **helt integrerade** i arabiskan.

Man medger dock att det finns **icke-arabiska egennamn**, t.ex.:

- Isra'il
- 'Imran
- Nuh

Åsikt 2: Det finns ord av icke-arabisk härkomst

Exempel som ofta nämns:

- **al-qistas** (17:35) — grekiska
- **al-sijjil** (15:74) — persiska
- **al-ghassaq** (78:25) — turkiska
- **al-tur** (2:63) — syriska
- **al-kifl** (57:28) — abessiniska

Vissa lärda har skrivit böcker om "främmande ord i Koranen", t.ex. .
al-Suyuti, som sammanställde en lista med **118 uttryck**.

LITTERÄRA FORMER OCH STIL

Koranen är **uppenbarelse från Allah** för att vägleda mänskligheten — inte poesi eller litteratur. Men eftersom den uttrycks **munligt och skriftligt**, kan dess litterära form och stil ändå beskrivas.

Det finns två huvudsakliga litterära uttrycksformer:

1. **Prosa**
2. **Poesi**

Prosa är uttryck nära vardagligt tal, och skiljer sig från poesi genom att den **saknar tydlig rytm och rimstruktur**.

Koranen är inte poesi

Det är inte bara europeiska orientalister som har beskrivit vissa passager i Koranen som mer "poetiska" än andra; redan **Muhammads motståndare** använde detta argument och anklagade honom för att vara **poet** eller **spåman**. Detta avvisas av Koranen själv:

”Detta är inte en poets ord — hur litet ni tror! Inte heller en spåmans ord — hur litet ni låter er påminnas! (Detta är) en uppenbarelse från världarnas Herre.” (69:40–43)

Anklagelserna som avvisas i denna passage bygger på att Koranen ibland använder en stil som liknar **saj'** eller ligger nära den.

Saj' översätts vanligtvis som **”rimmad prosa”**, en litterär form med viss betoning på rytm och rim, men **skild från poesi**. Saj' är inte lika sofistikerad som poesi, men användes av arabiska poeter och är den mest kända av de förislamiska prosastilarna.

Skillnaderna:

- Saj' **saknar meter** (ingen regelbunden rytm)
- Saj' **har rim**, likt poesi, men ofta oregelbundet
- I Koranen kallas rimsluten **fasila** (pl. *fawasil*)

Skillnaden mellan litteratur och Koranen

Ibn Khaldun (d. 809 H / 1406), den berömde författaren till *al-Muqaddima*, förklarade skillnaden mellan arabisk litteratur och Koranen — och särskilt mellan **saj'** och Koranen:

”Det bör vara känt att det arabiska språket och arabernas tal är indelat i två grenar. Den ena är rimmad poesi ... Den andra är prosa, dvs. icke-metrisk tal ...

Koranen är prosa.

Men den tillhör inte någon av de två kategorierna.

Den kan varken kallas ren prosa eller rimmad prosa.

Den är indelad i verser. Man når punkter där smaken säger att talet ska stanna. Sedan återupptas det och 'upprepas' i nästa vers.

Rimbokstäver, som skulle göra det till rimmad prosa, är inte obligatoriska, och rim som i poesi förekommer inte.

Detta är vad som avses i versen:

'Gud har uppenbarat den bästa berättelsen — en bok harmoniskt arrangerad med upprepade verser ...' (39:23)''

Exempel

Ett exempel på en passage i Koranen som liknar saġ'

Sura al-Ikhlās (112:1–4) Den har oregelbunden rytm och rimslut på -ad:

Arabiska	Engelska (i originaltexten)
Qul huwa llahu ahad	Say: He is God the One and Only
Allahu s-samad	God the Eternal, Absolute
Lam yalid wa lam yulad	He begetteth not nor is He begotten
Wa lam yakun lahu kufuwan ahad	And there is none like unto Him

Ett exempel på en passage som liknar ren prosa

Den har inte samma rytmiska struktur, men har ändå ett slags slutrim:

4:163–165

Inna awhayna ilayka kama awhayna ila Nuhin wa-n-nabiyyina min ba'dih... .. wa kallama llahu Musa taklima... .. wa kana llahu 'azizan hakima.

Engelsk översättning (som i originaltexten):

We have sent thee inspiration as We sent it to Noah and the messengers after him... .. And to Moses God direct spoke. Apostles who gave good news as well as warning... .. for God is exalted in power, wise.

STIL

Berättande i Koranen

Koranen innehåller många berättelser (*qisas*, sg. *qissa*), vilket Koranen själv hänvisar till:

”Vi berättar för dig de vackraste av berättelser när Vi uppenbarar för dig denna del av Koranen ...” (12:3)

Dessa berättelser, som illustrerar och understryker viktiga aspekter av Koranens budskap, fyller sina funktioner på olika sätt. Några av de vanligaste mönstren är:

- Förklaring av islams allmänna budskap
- Allmän vägledning och påminnelse
- Stärkande av Profetens och de troendes övertygelse
- Påminnelse om tidigare profeter och deras kamp
- Bekräftelse av kontinuiteten och sanningen i Muhammads budskap
- Argumentation mot vissa av islams motståndare, t.ex. . judar och kristna

När det gäller innehållet i dessa berättelser kan man i stora drag skilja mellan tre typer:

1. **Berättelser om Allahs profeter**, deras folk, deras budskap, deras kallelse, deras förföljelse osv. Exempel: berättelserna om Nuh (sura 26), Musa (sura 28), Isa (sura 19) och många andra.
2. **Andra koraniska berättelser om tidigare folk eller händelser**, t.ex. . berättelsen om grottans ungdomar eller om Dhu l-Qarnayn (sura 18).
3. **Hänvisningar till händelser under Profeten Muhammads livstid**, t.ex..
 - slaget vid Badr (3:13)
 - slaget vid Uhud (3:121-128)
 - slaget vid Ahzab (33:9-27)
 - den nattliga resan (17:1)

Liknelser i Koranen

Koranen använder också **liknelser** (*amthal*, sg. *mathal*) på många ställen för att förklara sanningar eller förstärka viktiga poänger genom att likna dem vid något välkänt eller beskriva dem på ett bildligt sätt. (Se t.ex. . 16:75-76)

Exempel:

”Han sänder ner vatten från himlen, och dalarna flödar enligt sin storlek; men strömmen för bort skummet som stiger upp till ytan.

På samma sätt finns skum i det (malm) som de smälter i elden för att göra smycken eller redskap.

Så visar Gud (genom liknelser) sanningen och det förgängliga: skummet försvinner som bortkastat fradga, medan det som är till nytta för människorna stannar kvar på jorden.

Så framställer Gud liknelser.” (13:17)

Passager som börjar med *Qul*

Mer än 200 passager i Koranen börjar med ordet **”Qul”** (”Säg:”), vilket är en instruktion till Profeten Muhammad att framföra de följande orden till sin publik i en specifik situation — t.ex. . som svar på en fråga, som ett trosuttalande eller som ett juridiskt besked.

Exempel:

”Säg: Ingenting kommer att drabba oss utom det som Gud har bestämt för oss; Han är vår Beskyddare ...” (9:51)

”Säg: O skriftens folk! Fördömer ni oss för annat än att vi tror på Gud och på det som uppenbarats för oss och det som uppenbarats före oss — medan de flesta av er är trotsiga och olydiga?” (5:62)

”De frågar dig om krigsbyte. Säg: Krigsbytet tillhör Gud och Sändebudet. Frukta därför Gud och håll fred er emellan; lyd Gud och Hans Sändebud om ni är troende.” (8:1)

Eder i Koranen

På flera ställen använder Koranen uttryck som liknar eder (*aqsam*, sg. *qasam*). Deras funktion är att **stärka och underbygga ett argument**, samt att **skingra tvivel** hos lyssnaren. I den arabiska texten inleds dessa passager ofta med ordet **”wa”** (”vid...”) eller frasen **”la uqsimu”** (”sannerligen svär jag”).

Exempel:

Ibland svär Allah själv:

”Men nej — vid din Herre! — de kommer inte att tro förrän de låter dig döma mellan dem i allt som de tvistar om...” (4:65)

Andra eder svärs vid Allahs skapelse:

”Vid solen och dess strålgans, vid månen när hon följer den, vid dagen när den visar dess glans, vid natten när den döljer den; vid himlen och dess byggnad, vid jorden och dess utbredning, vid själen och den formning som givits den...” (91:1–7)

”Jag svär vid denna stad...” (90:1)

Regel:

Människan får **endast svära vid Allah**, inte vid något skapat.

MUHKAMAT OCH MUTASHABIHAT

Muhkamat

Ordet *muhkamat* (sg. *muhkama*) kommer från roten *uhkima* — ”att avgöra mellan två saker”. Det betyder ”fastställda, tydliga beslut”. I teknisk terminologi syftar det på **alla tydliga och entydiga verser i Koranen**, oftast juridiska verser, men även andra klara utsagor om t.ex. sanning och falskhet.

Mutashabihat

Ordet *mutashabihat* (sg. *mutashabiha*) kommer från *ishtaghaba* — ”att vara tvetydig”. Det betyder ”det som är oklart eller mångtydigt”. I teknisk mening syftar det på **verser vars betydelse inte är helt klar**, eller där flera tolkningar är möjliga.

Exempel på muhkamat

”O ni som tror! När ni ingår avtal om framtida förpliktelser under en bestämd tid, skriv ned det...” (2:282)

Exempel på mutashabihat

”(Den Nåderike) är fast etablerad över tronen.” (20:5)

(Orden inom parentes är översättarens tolkning.)

Koranen om muhkamat och mutashabihat

Koranen säger att den innehåller **två typer av verser**, och att båda är grundläggande och måste accepteras:

”Han är den som har sänt ner boken till dig. I den finns verser som är klara och grundläggande — de är bokens kärna. Andra är allegoriska. De som har förvridna hjärtan följer det allegoriska, i jakt på splittring och dess dolda betydelse. Men ingen känner dess dolda betydelse utom Gud. De som är fast rotade i kunskap säger: 'Vi tror på den — allt är från vår Herre.' Endast de förståndiga tar till sig påminnelsen.” (3:7)

Sammanfattning:

Muhkamat:

- Något vars kunskap är avsedd att förstås
- Har endast en dimension
- Tillräckligt tydligt, kräver ingen ytterligare förklaring

Mutashabihat:

- Något endast Allah känner fullt ut
- Har flera dimensioner
- Kräver ytterligare förklaring

Exempel på kategorier:

- **Muhkamat:** halal/haram, straff, arv, löften och hot
- **Mutashahihat:** Allahs attribut, uppståndelsens natur, domedagen, livet efter döden

Allmänna och specifika verser

Vissa verser har **mycket bred tillämpning** (*al-'amm*), t.ex. . som gäller alla människor eller alla muslimer. Andra är **begränsade till specifika situationer** (*al-khass*).

Exempel på allmänna verser:

”Varje själ ska smaka döden.” (3:185)

”Ingen oanständighet, inget syndigt beteende och ingen strid i Hajj.” (2:187)

”Gud föreskriver er angående era barn (arv).” (4:11)

Man skiljer också mellan:

- Allmänna verser som förblir allmänna
- Allmänna verser som avser en specifik betydelse

Exempel:

”Pilgrimsfärden dit är en plikt människor har gentemot Gud — de som har möjlighet att resa.” (3:97)

Specifika betydelser

Dessa innehåller ofta villkor eller begränsningar.

Exempel:

”Era styvdöttrar under er vårdnad, födda av era hustrur som ni har gått in till...” (4:23)

”Det föreskrivs att när döden närmar sig någon av er, om han lämnar egendom, ska han göra ett testamente till föräldrar och nära släktingar.” (2:180)

”Håll er borta från kvinnorna under deras menstruation, och närma er dem inte förrän de är rena.” (2:222)

'Fria' och 'bundna' verser

Vissa *ahkam*-verser är **fria (mutlaq)** — de gäller utan villkor. Andra är **bundna (muqayyad)** — de gäller endast under särskilda omständigheter.

Exempel på fri vers:

”Om det är bortom er förmåga, fasta tre dagar — det är botgöringen för eden ni brutit.” (5:92)

Här är det fritt om man fastar tre dagar i följd eller med avbrott.

Exempel på möjlig bunden vers:

”Och om ni inte finner vatten, ta ren jord och stryk över ansikte och händer.” (5:6)

Vissa säger att denna vers är **bunden**, eftersom samma vers nämner tvagning ”till armbågarna”. Andra säger att den är **fri**.

'Bokstavlig' och 'underförstådd' betydelse

Betydelsen av vissa ayat härleds från deras **bokstavliga formulering** (*mantuq*), medan andra förstås genom deras **underförstådda innebörd** (*mafhum*).

1. Bokstavlig förståelse

Det finns flera typer av bokstavlig förståelse:

a) Klar och entydig text

Exempel:

"Men om han inte har råd, ska han fasta tre dagar under Hajj och sju dagar när han återvänder — sammanlagt tio dagar."
(2:196)

b) Text som är språkligt tvetydig men vars betydelse är uppenbar

Exempel:

"Och närma er dem inte förrän de är rena." (2:222)

Det arabiska ordet **tatahharna** kan syfta på:

- menstruationens slut, eller
- avslutad rituell tvagning efter menstruationen

Det senare är den mer uppenbara betydelsen.

c) Text där betydelsen framgår av sammanhanget, även om ordalydelsen är oklar

Exempel:

"Och av barmhärtighet sänk för dem ödmjukhetens vinge."
(17:24)

Sammanhanget visar att detta gäller **föräldrar**, inte alla människor.

Al-Muqatta‘at

De så kallade **"avbrutna bokstäverna"** är en viktig del av *mutashabihat*, eftersom deras betydelse **inte är känd**.

Ordet kommer från roten **qata‘a** — "att skära av" — och betyder "det som är avskuret" eller "det som är förkortat".

I teknisk terminologi syftar det på **de bokstäver som står i början av vissa suror**, t.ex. . *Alif Lam Mim, Ya Sin, Qaf*, etc.

Förekomst

Det finns **fjorton** sådana bokstäver, i olika kombinationer, i **29 suror**.

Här är listan:

- **Alif Lam Ra:** 10, 11, 12, 14, 15
- **Alif Lam Mim:** 2, 3, 29, 30, 31, 32
- **Alif Lam Mim Ra':** 13
- **Alif Lam Mim Sad:** 7
- **Ha Mim:** 40, 41, 43, 44, 45, 46
- **Sad:** 38
- **Ta Sin:** 27
- **Ta Sin Mim:** 26, 28
- **Ta Ha:** 20
- **Qaf:** 50
- **Kaf Ha Ya Ayn Sad:** 19
- **Nun:** 68
- **Ya Sin:** 36

Olika förklaringar

Betydelsen och syftet med dessa bokstäver är **osäkert**. Muslimska lärda har genom historien föreslagit många förklaringar, bland annat:

1. Förkortningar för meningar eller ord

Exempel:

- *Alif Lam Mim* = **Ana Allahu A‘lam** ("Jag är Allah, den Allvetande")

- *Nun* = *Nur* ("ljus")

2. Symboler eller namn

Vissa menar att bokstäverna är:

- namn på Allah
- symboler för något specifikt

Exempel på folkliga tolkningar:

- *Nun* = "fisk" (eftersom suror med *Nun* nämner fisken)
- *Ta* = "orm" (eftersom suror med *Ta* nämner Musa och ormen)

3. Numerisk betydelse

Semitiska bokstäver har numeriska värden, och vissa menar att bokstäverna har **numerologisk funktion**.

4. Uppmärksamhetssignaler

Vissa lärda menar att bokstäverna användes för att:

- **väcka Profetens uppmärksamhet** inför uppenbarelsen
- eller väcka lyssnarens intresse

5. Andra förklaringar

Det finns många fler teorier, men ingen är definitiv.

Sammanfattning

De avbrutna bokstäverna:

- är **uppenbarelse**
- är en del av Koranens text
- ska **reciteras** som en del av surorna
- är ett exempel på *mutashabihat* som nämns i 3:7
- deras fulla betydelse är **känd endast av Allah**

Koranen säger om dem:

"... dessa är tecknen i den klara boken." (12:1)

- 1 - [Introduktion](#)
 - 2 - [Koranen och uppenbarelsen](#)
 - 3 - [Överföringen av den koraniska uppenbarelsen](#)
 - 4 - [Koranen i manuskript och tryck](#)
 - 5 - [Form, språk och stil](#)
 - 6 - [Att förstå texten](#)
 - 7 - [Att tolka texten](#)
 - 8 - [Referenser](#)
-

KORANEN & SUNNAH

- [Bönetider för Sverige](#)
- [Bönetider för 135 städer i sverige](#)
- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)